

سریال جومونگ با بازیگرهایش فضای این روزهای تلویزیون را مال خود کرده است

سریال‌های کره‌ای همچنان پرزور در تلویزیون ما می‌تازند
افسانه جومونگ یکی از آنهاست با یک میلیون صفحه
اینترنتی فارسی

یانگوم؛ موج نو

بهناز شیرمحمدی

آن وقت‌ها که ما بچه بودیم، صدا و سیما را ژاپنی‌ها قرق کرده بودند و بیشتر کارتون‌هایی که حالا بخشی از حافظه جمعی ما هستند، دست‌پخت انیماتورهای ژاپنی بودند. همان سال که ما در برنامه‌های کودک چوبین و ای کیو سان را می‌دیدیم، بزرگترهایمان پایه اوشین و شکوفه‌های گیلاس بودند؛ اما حالا که ما خودمان بزرگتر به حساب می‌آییم، دوران ژاپنی‌ها انگار سرآمده و دور، دور چشم بادامی‌های دیگری است. کره‌ای‌ها آرام و بی‌سروصدا جای خودشان را توی سریال‌های خارجی رسانه ملی ما باز کرده‌اند. تب یانگوم را یادتان نرفته که؟ محال بود جایی بروی و حرفش نباشد، در هر موبایلی یک کلیپی از یانگوم پیدا می‌شد و بیوگرافی‌اش را همه حفظ بودند. امپراتور دربار را چطور؟ می‌دانید اهالی محله‌ای اسم کوچه‌شان را گذاشته‌اند امپراتور دربار؟! این طوری است که نمی‌شود بی‌خیال سریال‌های کره‌ای شد. همین حالا با یک جست‌وجوی ساده در گوگل، ۹۵۰ هزار صفحه پیدا می‌کنی که یک ربطی به سریال «افسانه جومونگ» دارند؛ از کلیب، خلاصه قسمت‌ها، عکس و آهنگ گرفته تا تم موبایل، بازی و فروش اینترنتی نسخ کامل سی‌دی با زیرنویس فارسی تا کلوپ هواداران بازیگرهایش آن قدر جدی هوادار آقا یا خانم بازیگرند که باید باور کنی اتفاقی‌هایی افتاده؛ سلطنت رسانه‌ای کره‌ای‌ها با حدود یک میلیون صفحه فارسی در اینترنت، آن هم فقط برای یک سریال!

قراردادهای میلیونی بستند. جومونگ با همان طور که خود کره‌ای‌ها می‌گویند جومونگ، قهرمان سریال‌های کره‌ای در درآمدزایی است. این سریال در مدت ۹ ماهی که پخش می‌شد، چیزی حدود ۵۰ میلیون دلار (۴۸ میلیارد تومان) پول به حساب شبکه MBC واریز کرد (مسئولان پخش آگهی صدا و سیما گوش‌هایشان را بگیرند لطفا!). گاهی بینندگان مجبور می‌شدند ۳۲ بار پیام‌های بازرگانی را وسط تماشای سریال محبوبشان تحمل کنند.

جومونگ جهانی

قسمتی از درآمدهای میلیونی جومونگ مربوط می‌شود به صادراتش به کشورهای دیگر. ۸ کشور ژاپن، تایوان، هنگ کنگ، ویتنام، سنگاپور، تایلند، مالزی و فیلیپین حاضر شدند بلافاصله حق پخش سریال را با قیمت باورنکردنی ۸ میلیون دلار بخرند. خریداران بعدی جومونگ یک شبکه آمریکایی و کانال سوم خودمان بوده‌اند.

حق استفاده از نام جومونگ برای محصولات تجاری هم یکی دیگر از منابع درآمد شبکه بوده که همچنان ادامه دارد. اصلاً اسم جومونگ سال ۲۰۰۶ روی هر محصولی دیده می‌شد، از لباس و عطر مردانه گرفته تا حتی روی کیسه‌های برنج، طوری که تهیه‌کنندگان جومونگ از حق

سریال «افسانه جومونگ» در سال ۲۰۰۶ از کانال تلویزیونی MBC که یکی از ۴ شبکه ملی و اصلی کره جنوبی محسوب می‌شود، پخش شد و در زمان پخشش پربیننده‌ترین برنامه تلویزیونی کره جنوبی بود؛ آن قدر که حدود نیمی از مردم کره، دوشنبه‌ها و سه‌شنبه‌ها پای تلویزیون میخکوب می‌شدند تا داستان جومونگ را دنبال کنند.

سریال جومونگ ابتدا برای ۷۰ قسمت نوشته شده بود اما استقبال بی‌سابقه مردم، تهیه‌کنندگان این سریال را به طمع انداخت تا جومونگ تبدیل به یک سریال ۸۱ قسمتی بشود؛ هر قسمت این سریال یک ساعت کامل بود و شاید به همین دلیل است که ریتم سریال بعضی وقت‌ها کند و کشدار به نظر می‌رسد.

در پایان سال ۲۰۰۶، سریال جومونگ و بازیگرانش تمام جوایز مهم سال شبکه MBC را درو کردند اما محبوبیت سریال به همین جاها ختم نشد؛ خیلی از کره‌ای‌ها اسم نوزادان پسرشان را جومونگ گذاشتند و عروسک‌های کوچک و بزرگ جومونگ تا مدت‌ها اسباب‌بازی روز بچه‌های کره بود؛ پوستر بازیگرهایش گوشه و کنار خیابان دیده می‌شد و بسیاری از مارک‌های معروف کره‌ای برای تبلیغات محصولاتشان با بازیگران سریال

ای پوم کوچک با بازی خوب ستوشین ای، حسابی دل بینندگان سریال را برده است. جنگ هیوک - بازیگر محبوب کره‌ای‌ها - که نقش دکتر سریال را بازی می‌کند هم کم طرفدار پیدا نکرده و بیوگرافی، مصاحبه‌ها و حاشیه‌هایی از این دست را که مثلاً این اولین کار آقای بازیگر بعد از سریالی اش بوده، راحت می‌شود در اینترنت و در انجمن‌های طرفداران «متشکر» پیدا کرد

«متشکر» سریال کره‌ای دیگر با حال و هوای امروزی که طرفداران زیادی دارد

روایت شاد ایدز

«افسانه جومونگ» تنها سریال کره‌ای محبوب این روزهای صداوسیما نیست. چند هفته‌ای است که شبکه تهران دوشنبه‌شب‌ها سریال «متشکر» را پخش می‌کند که با قصه اشک در آورش و ماجرای سرراست و ساده‌اش باب‌طبع ما ایرانی‌هاست و با وجود اینکه از یک شبکه استانی پخش می‌شود ولی باعث نشده تا طرفداران سریال‌های کره‌ای بی‌خیال آن شوند. با توجه به اینکه سریال متشکر در هر قسمت جذابیت‌های تازه‌ای رو می‌کند و کاملاً امروزی است، می‌شود انتظار داشت که چند ماه دیگر دوستداران این سریال جو کره‌ای این روزها را مال خود کند.

که بیمار کوچک و مادرش را پیدا کرده و تا جایی که می‌تواند کمکشان کند تا اشتباه او را جبران کند. دختر کوچولوی قصه، ای پوم (بهار به زبان کره‌ای) با مادر و پدر بزرگ مادرش در یک جزیره زندگی می‌کنند. مادر ای پوم سعی می‌کند در مقابل بیماری دخترش شاد، باروحیه و امیدوار باشد و با کار زیاد هر چقدر که می‌تواند، مرگ را از دخترکش دور کند. در صفحه رسمی سریال، جلوی کلمه ژانر نوشته شده ملودرام-کمدی.

شما هم اگر با خواندن داستان فکر کرده‌اید که با یک داستان هندی گریه‌دار طرف هستید، اشتباه می‌کنید. شیرین‌زبانی‌های دخترک ۸ ساله سریال و شیرین‌کاری‌های پدر بزرگ آنزایمیری ۸۰ ساله مادرش همان قدر شما را می‌خنداند که داستان تلخ سریال گریه‌تان را درمی‌آورد. حتی شخصیت جدی و خودخواه آقای دکتر هم گاهی از آن‌ور بام می‌افتد و خنده‌دار می‌شود که البته بخش عمده‌ای از جذابیت آن روی دوش افشین زینوری، دوبلور جوانی است که مدیریت دوبلاژ این سریال را به‌عهده گرفته است.

ما چقدر متشکریم

درست است که سریال هنوز مثل «افسانه جومونگ»، «جوهری در قصر» و «امپراتور دریا» آن چنان گل نکرده اما شما همین حالا هم می‌توانید پای کامپیوترتان بنشینید و با گشتی در اینترنت بفهمید که بازگران سریال چقدر پرطرفدارند؛ سریالی که چون کره امروز را نشان می‌دهد و خبری از شمشیربازی و آشپزخانه سلطنتی در آن نیست، تازگی دارد. این وسط البته بازی خوب هیوک در متشکر باعث شده که او در سال ۲۰۰۷ جایزه طلایی بازیگری سریال‌های تلویزیونی کره را هم به دست بیاورد.

این سریال هم محصول کانال MBC است؛ با این تفاوت که در سال ۲۰۰۷ تولید و پخش شده و یک‌سال از جومونگ جوان‌تر به حساب می‌آید. کل سریال، ۱۶ قسمت ۶۰ دقیقه‌ای است و اگر چه هرگز موفقیت خیره‌کننده جومونگ را نداشته اما در زمان پخشش پربیننده‌ترین سریال این شبکه بوده است.

«ما آنجا بودیم» نام اولیه سریال بوده که زمان پخشش به «ko-map-seum- ni-da» تغییر نام داده است. یکی از دلایل موفقیت این سریال در کشور کره، لی‌کیانگ‌هی، نویسنده آن است که به نوشتن داستان‌های عاشقانه و سوزناک مشهور شده و نویسنده سریال‌های پر مخاطب دیگری هم بوده است.

محبوبیت این سریال در زمان پخشش، کشورهای انگلیس، ژاپن و استرالیا را وسوسه کرده که سریال را دوبله و پخش کنند. شبکه تهران خودمان و یک شبکه کابلی در آمریکا هم خریداران بعدی سریال بوده‌اند. سازمان جهانی مبارزه با ایدز بارها از این سریال و نقش آن در بالا بردن اطلاعات مردم درباره این بیماری تقدیر کرده است. واقعا این سریال لایه‌لای داستان جذابش گاهی اطلاعات مفیدی هم درباره ایدز به بیننده انتقال می‌دهد.

یک چشم اشک، یک چشم خنده

داستان سریال، داستان پزشک خودخواهی به اسم «مین کی سو» است که همسرش با تزریق خون آلوده، باعث مبتلا شدن یک دختر بچه ۸ ساله به ایدز شده. همسر دکتر زمان مرگش از او می‌خواهد

شده از امپراتوری هان اعتراض کرده و معتقد بود این سریال بسیار ناسیونالیستی و ضد چین ساخته شده. بعدها حتی ادعا کرده بود که امپراتوری گوگوریو از خاک چین آغاز شده است و کره‌ای‌ها تاریخ را به نفع خودشان بازنویسی کرده‌اند؛ اتفاقی که از سازندگان «جوهری در قصر» با آن تاریخ‌سازی تقلبی‌شان در همه چیز اصلاً بعید نیست. در ادامه این دعوای، هنگ کنگ هم سریال را به دلخواه خودش دوبله و پخش کرده و با تحریف خیلی از وقایع تاریخی باعث اختلافات جدی تری شده بود. چینی‌ها بعدها ۲ سریال پرخرج از وقایع زمان امپراتوری گوگوریو ساختند تا به نوعی تلافی کرده باشند. بعضی‌ها هم اعتقاد داشتند که این سریال گوشه چشمی به اتحاد ۲ کره دارد و کار تا آنجا پیش رفته بود که تصمیم گرفته بودند در آینده از پرچم جومونگ که یک اژدهای ۳ پای قرمز است، برای کره متحد استفاده کنند.

کره‌ای‌های آشنا

معروف‌ترین و محبوب‌ترین شخصیت سریال بین طرفداران ایرانی‌اش، بازیگر نقش اصلی جومونگ، یعنی سانگ ایل گوک است که قبلاً هم در سریال «امپراتور دریا» در نقش یوم جانگ بازی کرده بود. برخلاف یوم جانگ امپراتور

دریا که از اول سریال، جنگجوی بی‌نظیر اما جدی و غمگینی بود، پرنس جومونگ بذله‌گو، بی‌خیال و حتی کمی ضعیف و ترسو است اما کم‌کم به یک مرد افسانه‌ای تبدیل می‌شود. چهره آشنای دیگر این سریال، کیون میری است که در سریال جوهری در قصر، نقش بانوی بدجنس دربار - بانو چویی - را بازی می‌کرد. کیون میری در این سریال در نقش ملکه - مادر جومونگ - بازی می‌کند و اگر چه به بدذاتی بانو چویی نیست اما همچنان از چهره‌های منفی سریال افسانه جومونگ است.

اسم جومونگ سال ۲۰۰۶ روی هر محصولی دیده می‌شد طوری که تهیه‌کنندگان جومونگ از حق کپی‌رایت استفاده از اسم جومونگ حدود ۲۵۰ هزار دلار سود برده‌اند

کپی‌رایت استفاده از اسم جومونگ حدود ۲۵۰ هزار دلار سود برده‌اند. در ایران هم در حالی که طرفداران این سریال بی‌صبرانه منتظر ورود عروسک‌های آقای قهرمان به بازار هستند، سرو کله پوسترهای جومونگ و سوسانو در خیابان‌ها پیدا شده.

اینکه بابام نیست

«افسانه جومونگ»، یک داستان تاریخی است که برمی‌گردد به ۳۷ سال قبل از میلاد مسیح. جوجوسون از امپراتوری هان چین شکست می‌خورد و کره که دیگر امپراتوری متحدی ندارد، ضعیف و هرج و مرج زده مجبور به اطاعت از امپراتوری ظالم چین است و مردمش روزگار سختی را می‌گذرانند. هه موسو یک سرباز شجاع و افسانه‌ای است که تلاش می‌کند ولیعهد را به سلطنت برساند تا کره دوباره کشوری قوی و مقتدر شود اما در یکی از جنگ‌ها زخمی شده و به دریا می‌افتد.

چندین سال بعد، جومونگ، شاهزاده سر به‌هوا خوشگذرانی است که سر به دست گرفتن قدرت با برادرانش کشمکش دارد اما کم‌کم شروع به یادگیری مهارت‌های رزمی می‌کند تا جایی که به یکی از بهترین جنگاوران زمان خودش تبدیل می‌شود. اما این آخر قصه نیست؛ جومونگ

می‌فهمد که پسر واقعی پادشاه نیست و پدرش هه موسو شجاع است و این راز زندگی خودش و ملت کره را زیر و رو می‌کند. از اینجا به بعد جومونگ می‌خواهد راه پدرش را ادامه بدهد! و قدرت رزمی فوق‌العاده‌اش را به کار می‌گیرد تا امپراتوری گوگوریو را تاسیس کند.

مرزهای این کشور پهناور و قدرتمند به لطف توانایی‌های او چنان گسترده می‌شوند که سرزمین کره امروزی بازمانده کوچکی از گوگوریو عظیمی است که جومونگ برجا گذاشته. افسانه جومونگ واقعا در تاریخ کره وجود دارد؛ با این حال قصه‌ای که از ۲ هزار سال پیش باقی مانده، فقط طرح کلی سریال است و بقیه جزئیات، حوادث و داستان‌های فرعی، همگی ساخته و پرداخته تخیلات نویسنده این سریال، یعنی چوی وان کیو و کارگردانش لی جو هوان است. بیشتر قسمت‌های این سریال در شمال کشور کره فیلم‌برداری شده و با دکور و گریم پرخرج و سنگین‌اش یکی از گران‌ترین سریال‌های کره‌ای محسوب می‌شود. معبد و غاری هم که بعضی از قسمت‌های این سریال در آنجا فیلم‌برداری شده، حالا دیگر از جاذبه‌های توریستی کره است.

در چشم چین

بد نیست بدانید که سریال جومونگ در زمان پخشش در کره و کشورهای دیگر، باعث اختلافات سیاسی و جدی هم شده بود. چین به صورت رسمی نسبت به چهره ظالم و غیرانسانی نشان داده

